

KÖSZEG ÉS VIDÉKE

Szépirodalmi, társadalmi, és közgazdasági hetilap.

Előfizetési ár:

Egész évre 8 korona, félévre 4 korona
negyedévre 2 korona, egyes szám ára
20 fillér.

Nyilttér sora 40 fillér.

Hirdetés egység szerint

A lap szellemi részét illető közlömények
a szerkesztőséghez intézendők.

Előfizetési pénzek és reklamációk
Feigl Gyula

kiadó címére küldendők.

Megjelenik minden vasárnap.

XXVI. évfolyam.

Felelős szerkesztő:
JAMBRITS LAJOS.

38. szám.

Előfizetési felhívás.

A Köszeg és Vidéke, az egyetlen magyar lap
Közszegen és vidékén.

A Köszeg és Vidéke nemcsak a házakba, ha-
nem a szívekbe akar hatolni, hogy magyar nyelven
magyar érzelmeket keltsen, tápláljon és terjesszen!

Ebben a működésünkben azonban nem téveszt-
jük szem elől a tapasztalosságot: nem ócsárlással,
nem kinyázzal, hanem szelíd eszközökkel, az érzelme-
magyarosulással reméljük legjobban szolgálhatni a
magyar nemzeti kultúrát.

A magyarosítás kedvéért áldozatot hozunk:
hozzon hát ezért az olvasóközönség is némi áldozatot
a lap támogatásáért.

Egy új évfolyam veszi most kezdetét; legalkal-
masabb hát most az előfizetők sorába lépni azoknak,
akik eddig lapunkat nemzeti missziójában nem
támogatták.

Tisztelettel felkérjük hátralevő előfizetőinket,
hogy az előfizetési összegeket lapunk kiadóhivatalának
beküldeni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében
fennakadás történjék. A Köszeg és Vidéke heti lap,
megjelenik minden vasárnap. Előfizetési díja egész
évre 8 k., félévre 4 k., negyedévre 2 k., egyes szám
ára 20 fillér. Nyilttér sora 40 fillér. Hirdetés meggye-
zés szerint díjazatik.

A közönség szíves pártfogását kéri

a Köszeg és Vidéke
szerkesztősége.

Művelt kereskedőket neveljünk.

Azon ifjaink, kik tudományos pályára nem
készülnek, legnagyobb részt a felsőkereskedelmi
iskolákat keresik fel. Ezen intézetek, vagy jobban
mondva szakiskolák céljai: egyrészt, hogy a többi
középszkolákkal egyenrangúak legyenek, — az ál-
talanos műveltség nyújtása, — másrészt, a növen-
dékeket a kereskedelmi pályán megkivánt szak-
ismereteknek alapjaiba beavatni, a kereskedelmi
szokásokat és praktikus ügyességeket velük elsajá-
títtatni, hogy miután egyenesen az életbe lépnek
ki, az iskolában csak csekély mértékben nyert
elméleti és gyakorlati ismereteket ott érvényesítsék,
fejlesszék.

Ezen iskolák bizonyítványa képesít: ugy az
állami, valamint a magánhivatalokban tisztviselői
állásokra, a felsőbb iskolák közül a végbizonyít-
vánnyal be lehet iratkozni a gazdasági akadémiára,
egyéves kereskedelmi kurzusra és csak mellesteg
megjegyezve képesít a tulajdonképeni kereskedői
pályára.

Ha figyelemmel kísérjük, láthatjuk, hogy az
ez iskolát végzett ifjaink elmennék magán, — és
állami hivatalokba, a közigazgatási pályára, katonai-
tisztoknak és még Istentudja hányféle képesítésükkel
és hivatással nem összeillő, nem egyező állásokba,
csak az igazi kereskedői pályára nem.

Már régebbi idő óta általános beszéd tárgyát
képezi, hogy Magyarországon azért nincsen keres-
kedői szellem, kereskedelmi forgalom, azért nem
áll kereskedelmünk magasabb színvonalon, mert
nincsenek művelt kereskedőink nagyobb számmal
és mert a magyar faj ősi szokásánál és származá-
sánál fogva sem mutathat fel nagyobb eredmé-
nyeket a kereskedelem széles s jövedelmező terén.
Most mindenütt sok szó hangzik el, — sajnos,

hogy csak szó — és nem tettek nyitnak meg
az érdeklődés az arra hivatottak iránt,
hogy művelt kereskedő osztályt kell teremteni,
nevelni.

Teremteni, nevelni?! De honnét? Teremteni
egyszerre nem lehet, tehát nevelni kell.

Erre pedig lealkalmasabbak a felsőkereske-
delmi iskolákat végzett ifjak volna, akik most
csak azért idegenkednek a kereskedői pályától,
mert nincs alkalmuk kereskedőkké válni.

Ez a nagy baj, ezen kellene segíteni mielőbb.
Természetesen az érettségi vizsgálatot tett 18—20
éves ifjaktól már nem lehet megkivánni, hogy ina-
soknak menjenek és mint inasok két-három évet
eltöltve váljanak kereskedőkké.

Másképp kellene ezt a fontos kérdést megoldani.

A kormányknak kellene az egyes kereskedelmi
szakoknak megfelelően, külön-külön oly egységes
egyéves szaktanfolyamokat létesítenie, hol a növen-
dékek az egyes szakokban úgy elméleti, mint gya-
korlati kiképzésben részesüljenek, meg kellene velük
ismertetni továbbá az egyes szakoknak kereskedelmi
szellemét is, aztán egy-két évet nagyobb kereskedői
házaknál gyakorlatilag eltöltve válnának igazi,
művelt kereskedőkké.

Szóval, meg lehetne teremteni az egészséges
és művelt kereskedői osztályt.

Nagyon természetes, hogy magasabb szellem-
ben munkálkodva, kereskedelmünk és iparunk is
fellendülne, sőt kevesebb lenne az állásnélküliek
száma, mert több munkát adna.

Kereskedő tanonciskola.

Írta: H. I.

E lap hasábjain a 36. számban „Az ipariskolák
fejlesztése” cím alatt nagyon is fontos cikk jelent meg.
Azonban ne feledjük, az iparososztálynak van testvére

Társaság.

Valahol egy...!

Írta: N. J.

Valahol egy szőke kis leány
Várja visszatértem,
Valahol egy szőke kis leány
Imádkozik érttem.

Csalfa díom ad reményt még.
Valahol egy lánynak...
S gondolatim hogy ha olykor
Oda... oda szállnak....

Bús arcokra tükör gond ül
Némán észrevétlen,
Kénnye hull és olyan szépen
Imádkozik érttem.....

Az inas.

Írta: Balassa Lajos.

Az apám erdőkerülő volt, én isklakerülő voltam.
Nem ment fejembe a tudomány. Mikor a tanító ur
keze a földabroszon járt, én arra az abroszra gondol-
tam mindig, a melyiken jóízű ételek párolgottak. Nem
csoda tehát, hogy minden osztályt kétszer jártam s
hogy egyáltalán feljebb haladtam, csupán annak tulaj-
donitóm, hogy tanítóim szabadulni akartak tőlem.
Betöltvén a tizenharmadik osztályt, az apám
maga elé idézett és a következő beszédet intézte hozzám:

— Fiam, tanulmányaidat elvégezted, ideje, hogy
kilépj az életbe. Eu kereskedőnek szántalak. Fiam,
az egész világon óriási kereskedés folyik. Nézd az
ügyvédet, a ki a joggal kereskedik: az orvost, a ki a
méregkereskedést közvetíti; a mérnököt, a ki számok-
kal spekulál. Jövődöt akarom biztosítani, mikor a ke-
reskedelmi pályára küldelek. Légy szemfüles. De in-
kább szemes, mint füles.

— Jól van, feleltem, de én csak massolakereske-
désbe megyek.

— En is abba akartalak adni, mondá atyám mo-
solyogva. Itt van Sontag és Montag üzlete. Már be-
szélttem is Sontagékka és ők azt mondták, hogy szíve-
sen felfogadnak.

Másnap vegyes érzelmekkel léptem a vegyeske-
reskedésbe. Fürgén urottam a főnököm elé és mert
otthon figyelmeztettek rá, bemutatkozom:

— Nevem Nikotin Matyás, inas. Sontag ur oly
magas volt, hogy a zsidótemplom óráját, ha lenne felérte
volna. Montag ur ellenben Sontag urnak csak a mel-
lény zsebéig ért. Az előbbi ur nyugodt, higgadt volt,
az utóbbi pedig folyton hadonászott és ugrált.

A kis ideges Montag intett, hogy jöjjenek kossa kö-
zelebb. Bizonyos megnyugvással győződtem meg arról,
hogy kisebbik főnökömnél nagyobb vagyok, így tehát
adandó alkalommal őt lenézhetem. De ugyanekkor tap-
asztaltamom kellett azt is, hogy Montag ur kezében nem
igen bizhatom, mert testének végtagjait örökös készen-
létben tartja, holmi összeütközésre.

— Matyi, mondá komolyan, jó viseld magad. Mert
a mi cégünk, nem olyan közönséges cég ám! Az egész
világ ismeri Sontag és Montagot. Nézz körül a föld-
kerekségben, a kik náluuk kezdtek pályájukat, mind
nagyemberek. Itt van például meggyénk egy híres
geutryje: kistái, nagyítái és jaidetái Faj Töhötöm. Ó

ma egy kapacitás. Eu vezettem be a kereskedelem
titkaiba. Igaz, hogy megsiketült a kezem alatt, de
legalább a vigécek nála süket fülekre találnak. Itt
van továbbá, ha már hallottad azt a nevet: Kohn Mór.
Ő megnémult egy pofontól, de a felesége kitűnő üzlet-
asszony s így némán követi hitvese szavát. Most ta-
karodj a pudli mögé és fogd be a szád.

Este, mikor becsuktuk a boltot, megtettem az
első lépést a kereskedelemben — gazdám cipőivel. Ezeket
kellett ugyanis subickolnom. A dolog nem sikerült
valami fényesen, a másnap hajnalban, avagy hajnal
előtt, mikor rózsafa nyílik a kis ház előtt, megkaptam
az első nyaklevest. És délbén, mivel tudtam, hogy a
leves marhanyakból készült, nem bírtam enni s főnököm
kérdésére nyiltan kijelentettem, hogy nyaklevest elvből
nem eszem.

— Ne sirj Matyi, válaszolt Montag ur, a nyak-
leves előfordul még a legjobb családok asztalán is. Vi-
seld magad jól, meglásd, én sohasem veszem le rólad
a kezem.

Ez a kijelentés megrámitott. No hiszen, jól nézek
én majd ki, ha Montag ur sohasem veszi le rólam a ke-
zét! Inkább azt ígérte volna meg, hogy sohasem teszi
rám!

Lassanként megszoktam egészen a kereskedelmi
életet. Főnökeim bevezettek az üzleti titokba. Már
tudtam, hogy esténként sétálnom kell a konkurens üz-
letek előtt s megtudnom, hogy kik vannak benn. A ma-
soltból kijövőket megszólítottam, hogy csunyaúl be van-
nak csapva. Mert lément a cukor ára, lément a liszt
ára, oly igazán, mint a hogy lément a nap is.

— Reggelenként már nem jöttem zavarba, mikor
főnökeim ilyképen fogtak vállatára!

— Van-e federweiss a lisztbeu?
— Igenis vau!

is, mivel együtt vették szabadságukat, jogaikat, kiváltságukat.

Ha tehát az egyik érdekeinek az előmozdítására törekszünk, akkor a másikat is támogatnunk nem csak kell, hanem erkölcsi kötelességünk is. Ezen osztály, a kereskedői osztály. Mit tehetnénk, mivel is emelhetnénk — maguk a kereskedők — szakbeli képzettségeiket? Ha fölállítják a kereskedő tanonciskolát.

Nézzünk végig hazánk kisebb-nagyobb városában, látni fogjuk, mindenütt találunk kereskedő tanonciskolát. Csak a kőszegi kereskedők mostohák. A mi tanoncaink azok, kik szakmájuknak megfelelő képzettséget nem kapnak. És miért? Mert nincs oly intézmény, ahol az elsajátíthatnák. De egy van! Az ipariskola! Ide kénytelen járni, hol különböző elemek vannak együtt. Ezen iskolának feladata az iparostanoncok oktatása s mint ilyen nem bibelölhetik kereskedelmi dolgokkal s a tanonc felszabadulva, a legközönségesebb ügyeket sem képes önállóan elvégezni. Abból a szellemiekből, melylyel a kereskedői pályára való lépte alkalmával bírt, vajmi kevés maradt meg, mert ébren nem tartatott.

Helybeli kereskedőink nagyon is érzik szakjuknak megfelelő intézmény hiányát, s érzik ezen intézmény felállításának szükségét. Tudják ők nagyon is jól, a kereskedői pálya nem csak abból áll, hogy valamit eladjunk, hanem hogy kereskedésünket szakavatottan képesek legyünk vezetni, melyet részint gyakorlati, részint szellemi képzés útján lehet elsajátítani.

Kereskedő tanonciskola felállításával komolyan kellene foglalkozni. Igaz, hogy valamikor már volt ilyen intézményünk, de kellő pártolás hiányában feloszlott, de mi értsük meg a kor kívánalmait s azt a csemetét, mely még szellemében köztünk lakozik, helyezük vissza teljes fényébe: állítsuk fel a kereskedő tanonciskolát!

Talán ném lesz lényegtelen, ha a kereskedő tanonciskoláról egyet-mást még elmondok.

Kereskedő tanonciskolát maguk a kereskedők is állíthatnak fel, ha 25—30 tanonc van. Ha a kereskedők állítják fel, akkor autonómiai jogokat is gyakorolnak, de egyuttal a jogokkal járó kötelességet is ők tartoznak viselni. Azonban, mivel a város érdeke is ezen intézmény felállítására, ő is járul hozzá anyagiakban, sőt az iparkamara és az állam sem szűkezzék ily esetben.

Kereskedő tanonciskolát minden kereskedő-tanonc köteles látogatni, kivétel nélkül.

A kereskedő tanonciskola négy osztályból állhat: előkészítő, I., II., III. osztályból. Minden tanonc abban az osztályban nyer helyet, amilyen képzettséget hozott akkor, mikor a kereskedői pályára lépett.

Az előkészítő célja, hogy a hat elemi vagy két középiskolát el nem végzett tanoncokat az olvasás-, írás- és a számtanban annyira előkészítse, hogy képesek legyenek az említett tárgyakat a rendes tantolyamon sikerrel tanulni.

Az I., II. és III. osztályban oly tanoncok vétetnek fel, kik a középiskola II., III., IV. osztályát sikerrel végezték. Különböztetve a tanoncok beosztása felett a tanterület határozza.

Célja ezen osztályoknak, hogy az általános műveltséget fejlessze. Foglalkozik: kereskedelmi könyvvitellel, váltóismével (a váltó miben létének, kereskedelmi jelentőségének, és azon teendőknek a megismertetésével, melyek a váltóügy rendes lebonyolítására szükségesek), a közönséges áruüzletekben szükséges levelezéssel stb.

Városi ügyek.

2669/1906.

Köröző level.

Glatz Mihály özvegy. 36 éves, kőművesmestér kiskorú gyermekeinek viselkedésével Kőszeg városából megszűkött. Nyomozandó a feltalálás esetén jelentős teendő. Kőszeg, 1906. év szeptember hó 19-én.

Dr. Sissocics
polgármester.

2260/1906.

Hirdetmény.

Kőszeg város tulajdonát képező a kőszegi 1. számú tjkben 80. sor 891/a/2 hrsz. alatt felvett a várártéren fekvő 240 □ öl kiterjedésű kert nyilvános árverésen f. hó 26-án d. e. 9 órakor a városi számvető irodájában bérből lesz adva. A városi feltételek ugyanott megtekinthetők. Kőszeg, 1906. évi szeptember hó 18-án.

Kovács Antal
számvető.

— Hát kópor a paprikában?
— Hogyne volna?
— A borba öntöttél-e vizet?
— Ezt csak nem felejtet el?
— De fogadni mernék hogy a liter belsejét nem domborítottad be.

— Kikérem magamnak!
— Jó jó, szólt a békülékeny Sontag, akkor kinyithatunk!

Nem történt meg velem többé az, a mit első reggel követtem el, mikor is a federweissot a paprikába, a téglaport pedig a lisztbe öntöttem. De azért nem szüntem meg huncutságon törni a fejemet. Így például egy többszörös családanyának, a ki miatt sokat kikaptam, lekvárjába kocsikenőcsöt kevertem. A hatás óriási volt. Gyermekei egy egész hélig nem nyikorogtak tőle. A kocsikenőcsös derejének azonban mégis én ittam meg a levét. Montag ur kirugott, az a szerencsém, hogy Sontag épp jött, ő pedig — berugott. Röpülésem közben tapasztalnom kellett, hogy elég, „mozgalmas” az életem s kár volna itthagynom e helyet. Miután megkértem főnökeimet, ők megbocsátottak s Montag ur visszarugott a pudli mögé.

Még nem említettem, hogy főnökeim agglegények voltak. Egy vén cseléd vezette a háztartást. Inaskodásom harmadik hónapjában azonban lehetetlen volt

Hirek.

— Személyi hírek. Siegler Henrik tábornok tegnap a katonai alreálban szemlét tartott. Medgyes Ferenc a Ganzgyár főmérnöke a múlt hét első napjaiban városunkban járt, hogy a villan os mű felállításához eddig végzett munkálatok felől tájékozást nyerjen.

— Eljegyzés. Holeczius Tótor kádármester eljegyezte Wolfel Krisztinát Kőszegen.

— Halalozás. Müller Ferencné született Schaffer Matild folyó hó 17-én 31 éves korában Wienerwaldban elhunyt. A megboldogult hamvait folyó hó 21-én délután helyezték örök nyugalomra a szombathelyi temetőben.

— A katonai alreáliskola ünnepélye. Emlékezetes szép ünnepély keretében készül megünnepelni a kőszegi katonai alreáliskola 50 éves fennállásának évfordulóját. Az ünnepély október 4-ére, O Felsőge a király nevenapjára van tervezve. A nagyarányú ünnepély részletes sorrendjét legközelebb ismertetni fogjuk.

— Adomány a lékai szegényeknek. Humanus tetteben nyilatkozott meg a jó apa szeretete a kedves én emléke iránt, mikor Sissocics Lajos nyug. hercegi főtiszt, fia néhai Sissocics Ede emlékére 100 koronát adományozott a lékai szegény alap javára.

— Költöző hamvak. A kegyeletnek a családi életben ritkán megnyilatkozó jelenségéről adhatunk hírt. Egy Győrből rég elszármazott és jelenleg Kőszegen lakó család sarjadéka látogatott el Győrbe és az örökös nyugalom helyéről elvitte elhunyt kedvesei porladó hamvait, hogy egy helyre, családi sírboltjába gyűjtse. Matzner Mária, nyugalmazott őrnagy özvegye a minap Győrött járt, fölkereste a helyarosi temetőben a rokonai sírjait és megbízta Gerő Mihály „Arrabona” temetőkezelési vállalatát, hogy azokat exhumáltassa és Kőszegen levő családi sírboltjába elszállítsa. A nyugalomukban kegyeletes célből megbárgogatott rokonok a következők: Drengbesseré Fischach Katalin, aki 1855-ben halt meg. Drengbesser János, aki 1872-ben hunyt el. Brunnerné Petz Lujza, meghalt szintén 1872-ben és Petz Lujza, aki 1888-ban szállt sírjába. Hamvaikat közös koporsóba gyűjtve, f. hó 15-én adták föl a győri teherpályaudvaron Matzner Mária címére. Elszállították egyuttal a sírokon volt emlékköveket is. A megboldogultakat 17-én szentelték be s helyezték el a kőszegi temetőbe.

— Sorozások. Kőszeg város hadköteleseinek fősorozását ez év október 10- és 11-én, a járásbelieket pedig 12, 13, 15 és 16-án tartják meg. Kőszeg város 142 legényt állít sor alá és pedig 66-ot az első, 49-et a második és 27-et a harmadik korosztályból. A sorozás a Mulatőben lesz megtartva. Sorozó elnök Somogyi Miklós, orvosok dr. Kovács István és dr. Lauringer János lesznek.

— Villamvilágítás. A Ganz-téle villamossági részvénytársaság Király utca 674 sz. alatti irodájában a múlt hét folyamán a villamvilágítás bevezetését a következő házakba jelentették be: Fréh Mária, Benedek Ernő, Röhl Sándor, Laasz József, Wurst Camill, Bobus Ignatz, Heuffel Rezső, Heidenreich Lajos, Pollák Sandor kereskedésébe, Weigl Mátyás, Takó József, Szomor Lajos, az apaca zárdába, Michaelis Izidor, Kovács István dr., Adler Simon házába, és Hüffer József fodrász üzletébe. Lazasan dolgoznak a villamos mű épületén is, mely már nagy arányban emelkedik ki a szép fekvésű kert fái közül. Állítják a vezeték oszlopokat is, melyek azonban kövezeti szempontból kifogásolhatók s ha a gyár meg nem gyalultatta volna őket ugyan csak görbén diszelegnének, de még így is rájuk térne a festés, mely nem csak tetszősebb külsőt, de tartóságot is biztosítana a 450 oszlopnak.

— Önkéntesek tisztvi vizsgája. A kőszegi vadászalraj egy éves önkéntesei a Komáromban megtartott tisztvi vizsgát eredményel tették le: Fővezérek, illetve hadapród jelöltek lettek Czikker Ferenc, Vásárhelyi Károly, Koczor Elek, Nagy Iván, Spon József, Noszlopi Gusztáv, Halász Géza, Schlama-dinger István és Torzs Artur. A tisztvi vizsgának nem telettek meg Somogyi Benjamin és Szurovi Ferenc. Két évre senki sem maradt.

— A kincstár épít igazságügyi palotát. A m. k. igazságügyi miniszterium a szombathelyi törvénytörvény útján felhívást intézett a kőszegi járásbíróshoz, hogy

észre nem vennem, hogy főnökeim szokatlan változáson mentek keresztül. Mindkettő kezdett öltözködni, divatos nyakendőt hordtak, nadrágjaikat gyakran vasaltatták és sűrűn jártak a borbélyhoz. Azonnal láttam, hogy megsebezte őket Amor istennya. Csakhamar megtudtam azt is, hogy valóban szerelmesek voltak Freitag Paulába. A két üzlettárs így lett vetélytársam. Képzeltető tehát, hogy én vidáman sütkéreztem a szerelem sugaraiban. Sontag és Montag csaknem mindig Freitagéknál voltak.

Később valóságos szerelmi titkárrá nőttek ki magam, s én közvetítettem a titkos levelezést. Montag ur ugyanis beprotegrált Freitagékhoz cipőpócolónak és a kisasszony cipőbe küldözte szerelmes sóhajait. A kisasszony ellenben Sontag ur cipőbe küldözte sóhajait, úgy hogy Montag ur cipőjé csikorogtak. Már tudtam, hogy kisebbik főnököm elvesztette a játékot, annál is inkább, mert Paula kisasszony kijelentette, hogy csak „nagy” kereskedőhöz hajlandó menni, már pedig Montag ur kicsi volt. Meg aztán a kisasszony nem tudta elhinni, hogy ilyen kis ember őt a — tenyerén bírja hordani.

Megsajnáltam tehát szegény kisebbik főnökömet, hogy mindig üressen marad a cipője, elhatároztam, hogy én írok neki egy levelet. Még aznap este bele is tettem a cipőjébe. Ez állt benne:

lépjen érintkezésbe Kőszeg városával az iránt, hajlandó volna-e a város arra az esetre, ha a m. kir. államkincstár ömaga építene a kőszegi járásbíróshoz céljaira egy épületet, erre a célra egy alkalmas építkezési területet ingyen, esetleg mily mérsékelt árban, mely területre és hol átengedni. Szóval újra kisért a járásbíróshoz épület. A kincstár csak telket kér ingyen, vagy mérsékelt árban. Bizonyára ez volna a leghelyesebb megoldási módja a már évek óta húzódó ügynek, mert ha a magas kincstár Kismartonnak épített járásbíróshoz, hol szintén csak telket kért, úgy Kőszegen is fölépülhet az új igazságügyi palota, mert szükség van egy új épületre, hol a hivatalok és a fogház is megfelelő módon elhelyezést nyerhetnének. A telket kérdése ugyan némi nehézséget okoz, de ha a város majorban az ott levő gazdasági épületek, tűzoltó szerház és az esetleges átjáró miatt fel nem épülhetne, úgy telket keresni, venni kell, mert ellen esetben egy szép épülettel esik el a város. Arra az esetre, ha a kincstár megfelelő telekhez nem jutna, a mostani épületben marad a járásbíróshoz, melynek szükséges átalakításáról — mint már említettük — gondoskodva lesz.

— Az utca és járda burkolás. Serényen működnek a bizottságok a városban. Az utca és járda burkolásra vonatkozó előkészítő munkálatok javában folynak és nap-nap után tárgyalnak a bizottságok. Az utca burkolásra ajánlattevők újból fölhevítették, hogy részletes költségvetést adjanak a munkálatokhoz. Az ajánlattevők mindegyike hajlandó részletes költségvetéssel szolgálni és díjtalanul az esetre, ha a burkolási munkálatok végzésére megbízatást nyernek. A bizottság a közevetvén díjszabályzati javaslatot is elkészítette. A járda burkolásra az ajánlati fölhevítés kibocsátott helybeli építési vállalkozóknak. Az ajánlati fölhevítés szerint járdát kap a Király-ut, a Deak- és Kossuth-utca, a Pauer és Gyöngyös-utca, az intézet-utca, a Chernel-utca, a Sziget-utca és a Varkör. Az utcák közül közevetet, — esetleg aszfaltot? — nyernek a Király-ut, a Deak és Kossuth-utca, a Varkör, a Gyöngyös- és Sziget-utca. Megindultak hat a munkálatok és bizony ideje volna, ha kimászhatnánk a porból meg a sárból.

— A katonai őrház átvétele. A puskaporos rak-tár melletti épített katonai őrházat pénteken vette át a kiküldött vegyesbizottság, melynek polgári elnöke Russa Bela vármegyei első aljegyző volt. Az átvételi jegyzőkönyv szerint kifogásolni valót nem talált a bizottság.

— Póttartalékos újoncok bevonulása. A helybeli honvédszázalokhoz a jövő hó 6-án nyolcheti kiképzésre 214 főnyi póttartalékos újonc fog bevonulni, kiknek csak fele nyer elhelyezést a lakományban, a másik felének elszállásolásáról a rendőrhatalóság gondoskodott, ezek ugyanis a város pajtáiban nyernek elhelyezést.

— Szűret és a borhamisítás. A földmívelésügyi miniszter tekiutattal a közeli szűretre közzelében hívta föl a törvényhatóságokat, hogy kellő közhírré tétel útján figyelmeztessék a közönséget a bortörvény tilalmaira és főleg arra, hogy a mustba vagy borba, valamint a kiejert törkölyborba vizet önteni nem szabad, hogy a természetes bort törkölyborral, vagy gyümölcsborral összekeverni tilos s büntetés alá esik. Ennek folytán fölhevítették a közigazgatási hatóságok a borhamisítások szigorú ellenőrzésére s hogy a bortörvény végrehajtása érdekében a kellő energiával járjanak el.

— A kőszeg-soproni vasutnak vármegyénk nem adott segélyt. Sissocics Miklós a vasut engedélyezése ugyanis 25 ezer koroná segélyt kért a vármegyétől a kőszeg-soproni vasutra. Az állandó választmány a segély megadását nem véleményezte s a törvényhatóság bizottság a segélyezés iránti kérvényt elutasította. Tehát most idők járunk a kőszeg-soproni vasutra.

— Fővadak írtása. A földmívelésügyi miniszter a lékai hercegi uradalom kérelmére megengedte, hogy a lékai hercegi vadászterületeken a tevéstésre nem alkalmas szarvasbikákat, teheneket és borjúkat október hó 1-től január 31-ig a tilalmi időben is löni lehessen, hogy így a fővadak által okozott károk az erdő és mezőgazdaságban is csökkentessenek.

— A gőzgepezők és kazánfűtők legközelebbi képesítő vizsgái Sopronban okt. hó 7-én d. e. 9 órakor a Sopron városi villanytelepeu fognak megtartatni. A vizsgálati kérvények kellően felszerelve a m. kir. ipartelügyelőséghez (Újteleki-utca 10) beküldendők.

Kedves Montag ur, azért, hogy maga engem sokszor megvert, én szeretem ám magát. A kisasszonyról tessék lemondani, mert ő Sontag urat szereti. Ma is van egy levél a ballábára való cipőjében, a cui mellett. Isten áldja meg kedves Montag ur. Hü üasa: Nikotin Mátyás.

Hej, ha tudtam volna, mi lesz ebből! Másnap reggel párosával röpültek tejemhez a cipők. Nagyon szeretem a zeuét, örül a lelkem, ugrál a szívem, ha egy ha egy hangszert látok, talán azért vertek meg úgy főnökeim, hogy az eget is bögönek uézzen. Most már nem volt maradásom. A helyett, hogy felszabadítottak volna, egyszerűen csak — elszabadítottak. Mielőtt azonban végleg elhagytam volna a várost, kötelességemnek tartottam, hogy beverjem ablakait. Büneim után ez volt az én ablaktörédelmes bünbánásom.

Egy hónap mulva hallottam, hogy Sontag ur elvette Freitag Paulát. A lakodalom előtt azonban külön vált a kis Montagtól, a kinek én sok kőssőuettel tartozom. Ha ő nem lett volna, én meg nem lennék ma bejegyzett kereskedő. Nem csinálnék ily nagy forgalmat, nem tudnék úgy elbánni a hitelezőkkel, a kik ha azzal jönnek hozzám, hogy mondjak valamit, én mindig — csódot mondok!

— **Pályázat.** A soproni m. kir. postaigazgatóság folyó évben 20 postatávirda-növendéket vesz fel. Pályázhatnak magyar honos, középiskola vagy ezzel egyenrangú más iskola IV. osztályát sikerrel végzett, 14 évesnél nem fiatalabb és 16 évesnél nem idősebb itjak. Felvételi kérvények a soproni m. kir. postaigazgatósághoz címezve azon postahivatalnál adandók be, melynél folyamodó alkalmaztatni óhajt. Növendékek alkalmaztatnak a következő postahivataloknál: I. Kincstári hivatalok: Győr 1, Győr 2, Kismarton, Komárom 1, Magyaróvár, Moson, Szombathely és Tata. II. Nem kincstári hivatalok: Ercsi, Kapuvár, Kisbér, Moór, Nagymarton, Rácalmás, Siófok, Sopronkeresztúr és Vasvár. Bővebb felvilágosítást minden postahivatal ad.

— **Vakok gyámolítására Kőszegen** felállított perselyekben 1905 évben elért eredmény: Gintner Mihály, vendéglős 111, Bun Lipót divatárus — 20, Mikáts Matyás túszerkereskedő 206, Hacker Dávid divatárus — 14, Schneller Ernő túszerkereskedő — 36, Fröhlich Lajos üveges — 69, Hacker S. túszerkereskedő — 56, Krausz József divatárus — 75, Gratzl János lisztkereskedő — 49, Csikós Ede gyógyszerész — 20, Ceke és tarsa lisztkeresk. — 45, Pollak Sándor túszerkereskedő — 25, Fischer József divatárus — 45, Hoffer József fodrász — 07, Bonitzer József vendéglős — 83, Kováts József vendéglős 284, Mohr Mihály palinkamérés 103, özv. Art Ferencné vendéglős — 36, Schermann J. vendéglős — 59, Róth Sándor borkereskedő — 66, Karner Matyás pék 604, Decker Vilmos fodrász — 08, Sammler K. cukrász — 38, Róth Jenő papirkereskedő 196, Wentzl Edéné tőzsdé — 43, Kuchknop Mihály vaskereskedő — 66, Adler S. divatárus — 26, Hirsch Antal túszerkereskedő — 03, Eitner Ede lisztkereskedő 111, Nussbaum divatárus — 74, Popper Ignác divatárus 197, Pesenlehner Mária kávé — 80, Eitner Gusztáv lisztkereskedő — 57, Jánosa Gyula bodega 213, Rusznyák Matyás hentes 117, Proskuit Gyula fodrász — 21, Gampert Lajos kávé — 99, Schneider Mária cukrászda 126, Lauringer Elek vaskereskedő — 04, özv. Kohn Jakabné divatárus — 65, Gruber Sándor vaskereskedő — 08, Kováts József fodrász — 33, Kőszegi takarékpénztár 136, Unger József túszerkereskedő — 25, Weber Antal fodrász — 40, Stiasny Gyula üveges 205, összesen 5994 korona. *Kőszegen a három legjobb gyűjtő:* 1. Karner Matyás pék 604, 2. Kovács János vendéglős 284, 3. Jánosa Gyula 213 korona.

— **A Vakokat Gyamolító Orsz. Egyesület Dunántúli Fiókületének** gondnoksága az igen tisztelt gazdaközönség becses tudomására hozza, hogy ipari foglalkoztatója részére bármily meynyiségű lőszort és disznósörtét vásárol. Ez irányú kérdések kéretnek az egyesület gondnokságához Szombathely Mező-utca 33. A vakok készítményeiről árjegyzék szives kívánságra készséggel ingyen kuldetik. Az egyesület Szombathely városában internátussal kapcsolatos ipari foglalkoztatót létesített, melynek célja a Dunántulban elhagyottan élő 2855 vak embertársaink közül minél számosabbakat ipari munkára kiképezni, kiképzés útján foglalkoztatva kenyérkereset-hoz juttatni és ily módon megmenteni őket a koldulás keservétől.

* **Anyakönyvi statisztika.** A kőszegi anyakönyvi hivatalban az utóbbi időben a következő születési és halálozási eseteket jegyezték be:

Születés.

Szeptember 15-én: Markovits János és neje Markovits Anna fia Ferenczkath. — Nagy Sándor és neje Németh Anna fia Sándor evang.

Szeptember 18-án: Kappel Gusztáv és neje Imre Franciska fia Gyula evang.

Szeptember 20-án: Láng Arnold és neje Molnár Julia rkath.

Halálozás.

Szeptember 17-én: Grichisch Zsuzsanna evang. 5 hónapos ranggörcs. — Meszlényi Ede rkath. 2 éves ranggörcs.

Szeptember 21-én: Johanszky Lujza ev. 3 hetes ranggörcs.

— **A Franck Henrik Fiai cég pótkávé-gyára Kassán.** Azon örvendetes fejlődési folyamat, melyet a honi pótkávéipar az utolsó 18 évben felmutathat, sokféle módon lendítő befolyást gyakorolt országunk gazdasági életére üzeve. Az ország általános jólétének emelése mellett, melytől mindegyik iparág felvirágozása kísérve van, itt különösen a mezőgazdaság kedvező befolyása veendő tekintetbe, mely egy új növény, a pótkávégyártáshoz nyersanyagul szükséges „cikória” által a talajnak fokozottabb kihasználását érte el. A Franck cég ludwigsburgi törzsházából kiindulva már régóta üzleti összeköttetést folytat az itten való kereskedő világgal. Ez, valamint a szives fogadtatás, melyben gyártmányai Magyarországon és Ausztriában részesültek, arra indították e céget, hogy már az 1879 évben Linzben az első gyárat alapította, 1888-ban Kassán létesített gyárat, a 90-es évek elején pedig a mostani impozáns tekvésű új kassai gyártelepet építtette és ugyanabban az időben a zágrábi gyár is létesült. A kassai gyár alapításával a Franck cég nemcsak szorosabb viszonyba kívánt lépni magyar vevőivel, hanem feladatává tűzte ki oly gyártmányt szállítani, mely honi nyersanyagból készül. A kereskedelmi miniszter ur ó nagyméltósága az 1899 évben magas látogatásával tüntette ki a kassai gyárat és a m. kir. miniszterium az 1899 évi szeptember hó 30-án kelt 12041 számú rendeletével megengedte a Franck-téle kassai gyárnak, hogy készítményein a magyar címet használhassa. Azon vezérelvből kiindulva, hogy a több mint 250 munkásainak az egészségét és testi épységét példás rend. tisztaság és pontosság által biztosítsa, a jó és szorgalmas munkásoknak megfelelő és állandó, elégedett megéllhetést biztosító keresetet nyújtson, a munkaadók és munkások között a legörvedesebb érdek-összhang éretett el, melynek a jövőben való fennállása iránt a vezetőség gondoskodása és ügyel-

messége kezaskedik. A Franck Henrik Fiai cég sikeres tevékenysége nem kis mértékben járult hozzá az egész monarchia pótkávéiparának jelenlegi kielégítő állásához, mindenekelőtt azért, hogy oly terméket hozott a piacra, melynek jóságát mostan sok ezer tapasztalt haziaszonyú dicéri. Miután a nyers anyag beszerzésére nézve a hazánkban termelt cikória még mindig nem elegendő, a gyár részben még a külföldre, nevezetesen Németországra, Hollandiára és Belgiumra is van utalva. A kassai gyár képes a belföldi szükségletet nemcsak teljes mértékben fedezni, hanem még Galiciába, Bukovinába és Sziléziába is tetemesen szállítja gyártmányait, de még Oroszországba is egy keveset. Hogy mennyiben emeltetett a mezőgazdaság a pótkávéipar fejlődése folytán, az már lett említve, ezáltal a mezőgazdaságnak egyik legfontosabb termékére a tejfogyasztásra legyen még utalva, mely az olcsó pótkávé bevezetése által emeltetett. Hazánk lakosságának azon rétegeiben, hol a kávé a magas ár következtében még nem igen volt bevezethető, de még az alsóbb Dunaországokban is, hol a török fekete kávé általános-ságban iszszak, a tejes kávé a Franck-téle pótkávé hozzáadásával mindig új híveket szerez magának és a tejfogyasztás is ennek folytán nagyban emeltetik. Emellett még egy pont veendő figyelembe, melynek anyagi értéke nem oly könnyen megbecsülhető, kulturális jelentősége azonban nem eléggé magasztalható. A tejeskávének előnyomulása által a pálinka, mely hazánkban sok vidéken a szegény emberek rendes reggelijét képezi, mindig jobban kiszorítottatik és ennek helyébe a táplálkozásra szükséges produktum, a tejeskávé — a tej — lép. Szívvel kívánjuk, hogy a Franck-téle nagyszabású hazai gyárvállalat prosperáljon és hogy a fogyasztó közönség azt megfelelő támogatásban részesítse, hogy a magyar iparnak tekintélyt és a hazánkban anyagi hasznót hozhasson.

Irodalom és művészet.

(*) **A baromfi-betegségek** cím alatt Parthay Géza egy teljesen új könyvet írt, mely ilyen terjedelemben egyedül áll nem csak a hazai, de a külföldi irodalomban is. A mű részletesen ismerteti a baromfiak, galambok szobamadarak belső és külső, fertőző és nem fertőző betegségeit, ezek okozóit, tüneteit és gyógykezelését a tudomány mai állásponjtján. Ezen könyvvel a kezében a tenyésztő nincs többé a tapogatóskokra és kísérletezésekre utalva, hanem rátalál a beteg igazi bajára, melyet meg is tud gyógyítani. Mondanunk sem kell talán, hogy ezen lézagptóló könyvre mennyire szükség van minden baromfi-tenyésztőnek. Ára 3 korona. Megrendelhető az összeg előleges beküldése mellett a Szárnyasaink című baromfi-tenyésztési lap kiadóhivatalában Budapesten, Rottenbiller-utca 30. szám.

(*) **A polgár karácsonyi ajándékai.** A Polgár, ez a fiatal virgunc újság, melyet Szomaházy István és Palotai Hugo szerkesztenek, nagy meglepetéssel szolgál előfizetőinek karácsonyra. Minden új előfizetője ki mostantól kezdve egy évre megszakitás nélkül előfizet, illetve, aki karácsonyig legalább félévi díjat befizet és további félévi előfizetésre magát kötelezi (az előfizetés félvéneként, negyedévenként, sőt havonként is teljesíthető): karácsonykor ingyen megkapja Bihari Sándornak, a nemrégiben elhunyt hírneves magyar festőnek Zoldsegtisztító című gyönyörű festményét művészien előállított olajnyomatu másolatban. Olyan meglepetés ez, amely tekintve a lap olcsóságát (egy évre 16 korona, félévre 8 korona, negyedévre 4 korona, egy hónapra 1 korona 40 filler), tekintve azt, hogy a Polgár karácsonyra gazdag tartalmu, irodalmi becsü naptárt is küld előfizetőinek ajándékkul: páratlan a magyar újság irás történetében, annál is inkább, mert a „Zoldsegtisztító” 65 cm. magas és majdnem egy méter hosszú másolatának bolti ára meghaladja az előfizetési díjat. Amidőn még megemlítjük, hogy lapírtásunk, A Polgár, az ujonnan belépő előfizetőknek ingyen megküldi Szomaházy Istvánnak a kitűnő novelláirónak. A Polgár-ban megjelenő „Egy főpinczér emlékirata” című pompás tárcasorozatból az eddig megjelent folytatásokat külön lenyomatban, csak azt konstatálhatjuk, hogy mindazok, akik ezt az érdekes, kormánytól és partoktól független, szókimondó újságot megrendelik, neveléségre olcsó pénzért, olyan lapot kapnak, amely a legnagyobb igényeket is kielégíti. Az előfizetési pénzek A Polgár kiadóhivatalába küldendők, Budapest, VII., Nagymező utca 12.

Közgazdaság.

(§) **A baromfi-telep.** Általános azon nézet városon és falun, hogy a husdrágaság rövid időn belül nagy anyagi valóságba sodorja népünk legnagyobb részét. Miért? Mert a termelés kevesebb, mint a kereslet, s azon polgártársaink, kik az állatot, a vármegyét, a közseget vagy esetleg magán vállalatot is szolgálnak, kényszerítve vannak bármily áron is az élet főtartásához szükséges tápanyagot megszerezni. A kifelé való szállítás ösztöne is mindig nagyobb. A termelés a bekövetkezett rossz időjárások miatt egyre kisebb lett. Így hát igen könnyen megérthető a mai drága s esetleg még emelkedő húsár. Kormányunk már az elmúlt század utolsó negyedében intézett fölhívást azokhoz, kiket a sors vagyonnal és ésszel áldott meg, teremtsenek baromfi és hazinyul telepeket. De ezen fölhívásoknak igen kevés eredménye lett. Kiszágalánk, sem nagyobb földbirtokosaink nem tartottak érdemesnek ezen haszontalannak látszó munkát megkezdeni. Mindössze Magyarországon keleti részében akadt néhány vállalkozó, kik költséget nem sajnálva megalkották az első baromfi telepeket. Ma már egy ilyen baromfi telep igazi áldás a vidéknek. Előnyöket nyújt a vidék szegényebb sorsu népének, munkát és kenyeret ad több családnak; a vidék kiszágalának, kik szintén tenyésztési hajlandók, nemesített fajokat ad szaporításra, ezen-

felül olcsó pénzért ellátja a vidéket izletes baromfi-husai télen-nyáron. Azért tehát általános örömmel és jóakarattal fogadhatja Kőszeg város azt a vállalkozót, ki nem sajnálva fáradságot, erőt és költséget, Kőszegen tiz-tizenkétezer baromfi magába foglaló telepet létesít.

Kovács Jenő
kőszegi lakos.

Gabriel Kenyon.

Angol regény. Írta: Christie Murray.

„Erdőkön könyvtár”-ból

(36)

A két ember teljes egy percig hallgatott, mire az órnagy megszólalt:

— Ez az ember, a kinek a levél szól? kérdezte.

— Ez, felelt Cyrus.

— És el fogja küldeni ezt a levelet? kérdezte ismét az órnagy.

— Nem tudom, felelt Sullivan elszontyolodva.

— No, szólt az órnagy olyan embernek az arc-kifejezésével, a ki végleges elhatározásra jutott, — én semmiképp sem avatkozom bele a dologba.

Azzal elhagyta a szobát, lement a lépcsőn s ki az utcára.

Ott aztán megállott és zsebéből egy levelet húzva ki, mely levertséggel olvasta. Douglastól jött az, ki most már körülbelül hat hét óta vendége mr. Kenyonnak és csak Helénról szólt és zengett elejétől végig. Dick valóban figyelemreméltó makacssággal ragaszzkodott ehhez a tárgyhoz leveleiben, melyek rendszeres időközökben érkeztek meg. Alig tért el tárgytól csak egyszer is és agglegény-pajtása már régóta tudta, hogy a fiatal legény napról-napra szerelmesebb lesz házilagazdája unokahugába.

És most ime milyen rettenetes vád fenyegeti azt az embert...

Az órnagy egészen ki volt vetve rendes kerékvágásból, és nem is úgy cselekedett, mint szokott hidegvérűségéről föltenni lehetett volna. Betért egy fogadóba, megnézett egy vasuti menetrendet s azután elrohant a legközelebbi táviró állomásra és ezt sürgönyözte Douglasnak:

„Várjon hat huszonötökör perry haughtoui állomásnál.”

Azután elsieltett közös szállásukra, összecsomagolt egy soványka podgyászt, kivitte a vasúthoz s a kellő percek elteltével már a mezők közt robogott.

XIII.

Mr. Gabriel Kenyon arra a tapasztalásra kezdett jutni, hogy midőn Douglast faluzásra hívta meg, bakott lótt, még pedig nagyot.

Ha az ember bizonyos időtartamra meghívott valakit, nem igen könnyű dolog tőle megszabadulni ama bizonyos időtartam letelte előtt. Sokan volnának ugyan képesek arra, hogy mikor egy veudég terhükre van, mindenféle sürgős dolgot találjan ki, elintézzék való családi ügyeket, beteg rokon meglátogatását, légváltózt ajánló orvosi tanácsot hozva fel ürügyel, csak hogy az ilyen jámbor föltételeket csak olyan emberek engedhetik meg maguknak, kiknek az erkölcsi szervezete rendbe van.

Mr. Gabriel határozottan irtózkodott attól, hogy bármily csekély vétséget is elkövesse a lelkiismeret ellen. Sok olyan alkalma kínálkozott, midőn egy csekélyke hazugság valóságos élvezet lett volna rá nézve, de sohasem mert belezselelni.

Az a baklövés pedig, melyet mr. Gabriel a Douglas meghívásával elkövetett, a következő volt: Megfeledezett volt arról, hogy unokahuga napról-napra fejlődik és sohasem jutott eszébe, hogy gyermeknél egyének tekintse.

Kevesen lehettek a világon, akiket mr. Gabriel kevésbé tartott volna képeseknek arra, hogy neki oktatást adjanak, mint a fiatal lord Bagleight. S éppen lord Bagleightól kapta ebben a részben az első oktatást.

U lord-sága egy reggel átlövagolt a Nagyházba s négy szemközt kívánt beszélni mr. Kenyonnal. A látogatót azonnal bevezették a mr. Gabriel dolgozó szobájába.

A rendes üdvözlések váltása után ő lord-sága leült és annak a nézetének adott kifejezést, hogy igen szép idő van.

Nem igen volt valószínű, hogy esakis eme kijelentés megtétele végett lovagolt át s kívánt mr. Gabriellel négy szemközt beszélni, de egykét percig semmi további kísérletet sem tett a társalgás megindítására, vagy legalább folytatására.

Mr. Gabrielnek megállapított szokása volt az, hogy azoknak, akiknek vele d-iguk volt, saját tetszésükre bizta, hogy ügyüket úgy adják elő, amint legalkalmasabnak tartják. De Bagleight olyan hosszasan hallgatott, hogy mr. Gabriel végre kötelességének tartotta, hogy ráterelje tárgyára.

— Beszélni kívánt velem? kérdezte.

— Igen, felelt ő lord-sága vontatottan.

— Négy szemközt vagyunk, mondta mr. Gabriel mosolyogva.

Bagleight egy mártir arc-kifejezésével mosolygott rá vissza.

— Mr. Kenyon, szólt meg egyszerre — azon gondolkodtam, hogy meg kellene nősülnöm, — szólt.

— Megnősülnie? szólt Gabriel. — Igen? No erre éppen nem lehet elmondani, hogy nem bölcs gondolat.

— Ugy hiszem, ön is tudja, folytatta ő lord-sága ideges sietséggel, hogy az embernek egyszer meg kell házasodnia. Az nagyobb tekintélyt ad az embernek.

— Igaz, felelt Gabriel, egyik kezét a másikkal simogatva s félig aláztatos, félig pártfogói arc-kifejezéssel hajolva előre, — igaz... igaz.

— Hosszu idő óta zaklat már ez a gondolat, folytatta ő lord-sága, — s tovább ki nem állom.

Most mr Gabriel is izgatott kezdett küssé lenni Kitalálai vélte a fiatal ember szándékát. Az első gon-

dolata az volt: „Lehetetlen”. A második gondolat pedig már kérdő alakban jelentkezett:

— Nos hát, legyen meggyőződve, szolt mr. Gabriel olyan ártatlan képpel, amilyen csak tőle telt, — legyen róla meggyőződve, hogy ha bárminő hasznára lehetek is e fontos dologban: a legnagyobb készséggel fogom megtenni.

— Igazán? kialtott föl ő larsága. — Annak nagyon örülök.

— Igen, felelt Gabriel, még pedig a legártatlanabb képpel, s azután hozzátette:

— Most pedig, mondja meg, miben gondolja, hogy szolgálatára lehetek?

— Mr. Kenyon, felelt Bagleih némi erőfeszítéssel, — ki akartam kérni az ön engedélyét...

— Az ön engedélyemet? kérdezte Gabriel, kissé csökönyösebben, mint lennie kellett volna. De a parbeszéd ez újabb fordulata őt is izgatottá tette kissé.

— Igen, felelt Bagleigh, — ezt akartam mondani. Ez ugyan nem volt egészen világos felelet, de igazolni látszott a mr. Kenyon előbbi gondolatát.

— Bocssáson meg, mondta, — de legyen szabad kérnem, hogy világosabban fejezza ki magát... Mire akarja kikérni az ön engedélyemet?

— Arra, felelt Bagleigh kétségbeesett erőfeszítéssel, — hogy miss Kenyonnal beszélhessek.

— Ugy értsem-e ezt, válaszolt Gabriel, — hogy ön a kezével akarja megkínálni unokahugomat?

— Igen, felelt ő larsága, — ez az amit mondani akartam.

— Megvallom, szolt mr. Gabriel, — ez az ajánlat kissé zavarba ejt. — Unokahugom, még gyermek. Sohasem gondoltam még arra, hogy férjhez is kellene mennie... De ön, úgy vélem, teljes megfontolással tette most ezt a lépést?

— Igen, szolt Bagleigh, — jól megfontoltam és... ez egyetlen kívánságom.

(Folytatása következik.)

Személy hitel!

Kezes és kezes nélkül katonatisztek-, papok-, lelkészek-, udvari-, állami-, megyei- és magántisztviselők tanítók, kereskedők, iparosok, nyugdíjogosult hölgyek, kereskedelmi alkalmazottak és magánosoknak 1/4, 2/5 évig terjedő időre heti, havi 1/4 -- 1/5 és egész évi tőkekanat törlesztéssel.

Különlegesség: A páris-bécsi euquète értelmében tőkésítjük a jövedelmet.

4%! 4%! 4%! 4%!

Jelzálog hitel

300 koronától feljebb I. II. és III. helyre földek, városi és vidéki házak, nyaralók, gyárak, túrdó épületek, malmok, ásványvíz és egyéb források és kőbányákra, a becsérték 1/4 részéig.

Építési hitel!

Építésselben lévő ingatlanokra 2—3 részletben, oly arányban a mily arányban az építkezés előre haladt!

Bank és magánadóságok convertálása!

Váltó- és tárczahitel! Visszeszámitolás és váltó csere kereskedőknek!

Készítünk tervezeteket különféle ujonnan alapítandó vállalatokról, valamint financirozzuk is ezeket. Elvállaljuk technikai és geológiai véleményezéseket hitet szakértők által; foglalkozunk fennálló vállalatok részvénytársasággá való átalakításával.

Előnyösen! Solid alapon és gyorsan eszközöljük mindezen fenti műveleteket elsőrangú bellöldi és párisi iondoui intézetek által.

Elsőrendű ajánlatok!

Kérjen prospectust!

Válaszbélyeg melléklendő!

Meller L. Egyed

V. Koháry-utca 19.

Budapest.

A csákányi gőzfűrés

(Szombathely—Fehring vonala mentén)

alant felsőolt fát ajánl:

Vágott, száraz erdei fenyő építfa:

2X3", 4X5", 5X6", 6X6",
6X7", 6X8" zoll.

Száraz épszegcsü erdei fenyő -
deszka és padló:

1/4", 1/2", 3/4", 1", 1 1/4" zoll.

Erdei fenyő lécz:

1/4X1/4" zoll.

Esetleg a megkeresések

Grassl, Schenk és társa céghez
Bécs X/I.

intézkendők.

Vasuti menetrend.

Allo m á s o k.	II. III. oszt. kocsikkal.			
	reggeli	d. s.	d. e.	d. u.
Közep-európai idő.				
Köszeg ind.	5 ¹⁰	7 ³⁰	11 ⁴⁰	5 ⁴⁰
Lukácsbáza (m. h.)	5 ²¹	8 ⁰⁴	11 ⁵¹	5 ⁵⁴
Német-Genes (m. h.)	5 ³²	8 ¹⁵	12 ⁰²	6 ⁰⁵
Szombathely erk.	5 ⁴⁴	8 ²⁷	12 ¹⁴	6 ¹⁷
Szombathely ind.	6 ⁴⁵	10 ⁴⁰	3 ¹⁵	7 ³²
Német-Genes (m. h.)	7 ⁰¹	10 ⁵⁶	3 ³¹	7 ⁴⁸
Lukácsbáza (m. h.)	7 ¹²	11 ⁰⁷	3 ⁴²	8 ⁰⁰
Köszeg erk.	7 ²⁴	11 ¹⁹	4 ⁰⁰	8 ¹²

Este 6 és reggel 6 óra közötti időben a percek alá vannak húzva.

Egy üveg 5 kor., fél üveg 2 kor. 60 fill.

Kapható Kőszegen

Jánosa Gyula-, Pollák Sándor- és Schaar Józsefnél.

Bécsujhelyi frankfurti nagy 1 pár 20 fill.

" " kis " " 10 "

" füstölt kalbász " " 20 "

" Cervelat " " 10 "

valamint különféle felvágott mindig frissen kapható
Waisbecker Ede utóda Schaar Józsefnél Kőszegen.

Hudecz József

kőfaragómester

Szombathely.

Raktáraiban készletben tart nagy választékban

siremlékeket,

szobrászati műveket

syenit, gránit, tiroli, szilézia és steiermárvány fajokból, valamint homokkövekből 5 frttól 10 00 frt-ig. Továbbá készít: építkezési munkálatokat, oltárokat, szent-szobrokat, uti kereszteteket, keresztelő-medencéket, mauzoleumokat, sírszegélyeket vasrácszatokkal vagy anélkül stb.

➤ Vázlatok és rajzok díj nélkül készíttetnek. ➤

Feigl Gyula

könyvnyomdász

Kőszegen, Várkör St. sz.

Elvállal mindennemű nyomdász munkákat, kivánatra:

egyszerűbb, vagy diszeőbb
kiállításban

a legolcsóbb árak mellett.

Kiadóhivatala a

„KÖSZEG ÉS VIDÉKE“

című lapnak, hol hirdetések a legjutányosabb áron felvételnek.

Cserép-

zsindely

hornyos-zsindely,

alag-csövek

iszapolt agyagból

bérmentve szállítva

minden állomásra.

Első Szombathelyi Gőztéglagyár.

Keil-lakk

legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.

Keil-féle viasz-kenőcs kemény padló számára.

Keil-féle fehér „Glasur“ fénymáz 90 fill.

Keil-féle arany-léonmáz képkereteknek 40 fill.

Keil-féle szalmakalap-testék minden színben.

Mindenkor kaphatók:

Unger József cég-nél

Kőszegen.

Szombathely: Kaiser Lajos.